

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 0 4 1 - 2 / 2020	
Érkezett: 2021 FEBR 15.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet:	<i>3</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/2041-1/2020.

Dr. Bitskey Botond úr, az Alkotmánybíróság főtítkára 2021. január 21-én kelt levelében felszólított a 2020. november 20-án előterjesztett alkotmányjogi panaszom kiegészítésére, amelyet felhívásának megfelelően egységes szerkezetben az alábbiak szerint terjeszték elő:

Alulírott [REDACTED] alatti lakos [REDACTED] mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm Dr. Garay Rudolf ügyvéd [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé és kérem, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.30.526/2018/49. számú ítéletének és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.578/2019/8. számú ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azokat, mert az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Az Abtv. 52. § (1) bekezdés a.) pontjára tekintettel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c.) és d.) pontja állapítja meg az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítványom elbírálására, a jogosultságomat pedig azzal igazolom, hogy az általam megsemmisíteni kért, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság előtti Kfv.I.35.578/2019/8. számú peres eljárásban felperesi pozícióban voltam.

Az ügyben az alábbi bírói döntések születtek:

- 1.) Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.30.526/2018/49. számú ítélete,
- 2.) Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.578/2019/8. számú ítélete,

melyet ügyvédem Dr. Garay Rudolf 2020. szeptember 28-án vett kézhez.

I.

Budapest Főváros Kormányhivatala BP/1008/07599-4,5/2017. számú határozatával 2012-2016. évekre 269.275 Ft telekadót, 854.893 Ft építményadót, 363.500 Ft kommunális adót, valamint 427.447 Ft adóbírságot vetett ki részemre a tulajdonomat képező [REDACTED] szám alatti házas ingatlan vonatkozásában.

2017. november 7-én a Kormányhivatal határozata ellen keresetet terjesztettem elő a T. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elé, melyben kértem, hogy szíveskedjék a Kormányhivatal fenti számú határozatát megsemmisíteni az alábbi indokaim alapján:

Ugyanis a Kormányhivatal határozatának 9. oldalán 2012-2016. közötti időszakokra lakásonként 25.500 – 28.500 Ft kommunális adó megfizetésére kötelezett, ami a Htv. 26. §-ába ütközik.

Az építményadó vonatkozásában 2012. január 1-től 1.658 Ft/m²/év, 2013. január 1-től 1.720 Ft/m²/év, 2016. január 1-től 1.848 Ft/m²/év megfizetésére kötelezett, ami a Htv. 16. §-ával ellentétes.

A 23/1966. (XII.4.) Budapest Főváros XII. kerületi Önkormányzat rendelete az építményadóról már 1997. évben 1.720 Ft/m² fizetési kötelezettséget állapított meg,

A 20/2006. (XII.13.) Budapest XII. kerület Hegyvidék Önkormányzatának rendelete a magánszemélyek kommunális adójáról már 2006-ban 17.245 Ft-ban állapítja meg a fizetési kötelezettséget lakásonként.

Ismételten csak arra tudok hivatkozni, hogy a XII. kerületi Önkormányzat rendelete az építményadóról és a kommunális adóról az akkor hatályos Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését is sérti, amely kimondja, hogy **az önkormányzat rendelete nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. (124/2009. (XII.17.) AB határozat.)**

Tekintettel arra a tényre, hogy az épület vonatkozásában, ami egy adótárgynak minősül, építmény és kommunális adó megfizetésére is kötelezett a Kormányhivatal, ez ellentétes a Htv. 7. §-ával.

Hivatkozni szeretnék továbbá az Alkotmánybíróság 643/B/1966. határozatának 3.3. pontjára, miszerint: A Htv. 7. § a) pontja csak abban korlátozza az önkormányzat adómegállapítási jogát, hogy „az adóalanyt egy meghatározott adótárgy esetében (4. §) csak egyféle – az önkormányzat döntése szerinti – adó (5. §) fizetésére kötelezheti.” E törvényi fogalmazás csupán az adótöbbszörözés lehetőségét zárja ki, mégpedig azzal, hogy a több címen bevezetett helyi adóból **egy meghatározott adótárgy csak egyfajta adóval** – az indítványra konkretizálva: vagy építményadóval vagy kommunális adóval – **terhelhető.**

Az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése szerint az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes és miután az általam hivatkozott alkotmánybírósági döntésekre is tekintettel az önkormányzati rendeletek Alaptörvény ellenes jogszabályok, ezért a 2011. évi CLI. törvény 26. §-ára hivatkozom, miszerint a bírósági eljárásban Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított, fent hivatkozott jogaimnak sérelme következett be.

Miután az általam sérelmezett és megsemmisíteni kért bírósági döntések Alaptörvény ellenes jogszabályok miatt marasztaltak el, ezért kérem a két bírósági döntés megsemmisítését.

Ami a legsérelmesebb részemre és szintén az Alaptörvény általam felhívott paragrafusaiba ütközik, az a velem szemben kiszabott 427.447 Ft adóbírság, mert mint arra már korábban hivatkoztam, a Htv. 26. § (1) és (2) bekezdése ezeket az adókat kivette az önadózás köréből, különös tekintettel a Kúria Kfv.V.35.062/2012/5. számú eseti döntésére, amely megállapítja, hogy „az adózó személy és az egyéb szervezet az adót – az építményadó, a telekadó, a gépjárműadó, a vagyonszerzési illeték és a kiszabással megállapított eljárási illeték kivételével – önadózással állapítja meg”. (Art. 26. § (1)-(2) bekezdés)

Tehát az építményadót és a kommunális adót az adóhatóság állapítja meg kivetéssel, mivel azt az Art. az önadózás rendszeréből kivette.

Csak a teljesség igénye nélkül szeretnék rámutatni arra a tényre, hogy az építési telket a XII. kerületi Önkormányzattól vettem, aki részemre a [REDACTED] egy részét építési teleknek eladta és ezért 15 évig tartó pereskedés után kaptam meg az engem megillető kártalanítási összeget – tehát semmiféle adót nem tudtam az Önkormányzat elől eltitkolni.

A 2017. november 7-én előterjesztett keresetlevelemben a T. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részére ugyanezeket a tényeket előadtam és a Bíróság több tárgyalás tartása után 2019. június 27-én a keresetemet mindenre kiterjedően elutasította.

II.

A mellékelten csatolt felülvizsgálati kérelmemet 2019. szeptember 7-én a T. Kúria részére előterjesztettem, melyben teljes mértékben támadtam a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét az általam már korábban előadottakra tekintettel.

A Kúria 2020. június 18-án kelt ítéletével a felülvizsgálati kérelmemet elutasította és az ítéletének 7. oldal első bekezdésében tett megállapítás, miszerint **„Amire esetlegesen hatással lehetnének, az az adóbírság alkalmazása: ebben a körben azonban szintén nem volt a felperesnek kereseti kérelme, az adóbírság kifogásolása önálló előadásában először az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére tett felperesi észrevételben jelent meg. Jogerős ítélet hiányában az adóbírság kérdését sem vizsgálhatta a Kúria.”**

Ez a megállapítás teljesen iratellenes ugyanis a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének 9. oldal első bekezdésében az alábbiakra hivatkozik:

„A bíróság rámutat arra, hogy az Art. 125. § (2) bekezdése értelmében az adóhatóság állapítja meg – a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével – a helyi adókat (kivetéses adózás). A kivetéses adózásról az Art. 25.§ (1) bekezdés c) pontjában a jogalkotó akként rendelkezik, hogy az adómegállapítás e fajtájában az adót az adóhatóság bevallás alapján, kivetéssel állapítja meg. Mindezekre tekintettel a felperesnek törvényi kötelezettsége a bevallás benyújtása, és ezt követően kerül sor az önkormányzati

Ami a legsérelmesebb részemre és szintén az Alaptörvény általam felhívott paragrafusaiba ütközik, az a velem szemben kiszabott 427.447 Ft adóbírság, mert mint arra már korábban hivatkoztam, a Htv. 26. § (1) és (2) bekezdése ezeket az adókat kivette az önadózás köréből, különös tekintettel a Kúria Kfv.V.35.062/2012/5. számú eseti döntésére, amely megállapítja, hogy „az adózó személy és az egyéb szervezet az adót – az építményadó, a telekadó, a gépjárműadó, a vagyonszerzési illeték és a kiszabással megállapított eljárási illeték kivételével – önadózással állapítja meg”. (Art. 26. § (1)-(2) bekezdés)

Tehát az építményadót és a kommunális adót az adóhatóság állapítja meg kivetéssel, mivel azt az Art. az önadózás rendszeréből kivette.

Csak a teljesség igénye nélkül szeretnék rámutatni arra a tényre, hogy az építési telket a XII. kerületi Önkormányzattól vettem, aki részemre a [REDACTED] egy részét építési teleknek eladta és ezért 15 évig tartó pereskedés után kaptam meg az engem megillető kártalanítási összeget – tehát semmiféle adót nem tudtam az Önkormányzat elől eltitkolni.

A 2017. november 7-én előterjesztett keresetlevelemben a T. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részére ugyanezeket a tényeket előadtam és a Bíróság több tárgyalás tartása után 2019. június 27-én a keresetemet mindenre kiterjedően elutasította.

II.

A mellékelten csatolt felülvizsgálati kérelmemet 2019. szeptember 7-én a T. Kúria részére előterjesztettem, melyben teljes mértékben támadtam a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét az általam már korábban előadottakra tekintettel.

A Kúria 2020. június 18-án kelt ítéletével a felülvizsgálati kérelmemet elutasította és az ítéletének 7. oldal első bekezdésében tett megállapítás, miszerint **„Amire esetlegesen hatással lehetnének, az az adóbírság alkalmazása: ebben a körben azonban szintén nem volt a felperesnek kereseti kérelme, az adóbírság kifogásolása önálló előadásában először az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére tett felperesi észrevételben jelent meg. Jogerős ítélet hiányában az adóbírság kérdését sem vizsgálhatta a Kúria.”**

Ez a megállapítás teljesen iratellenes ugyanis a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének 9. oldal első bekezdésében az alábbiakra hivatkozik:

„A bíróság rámutat arra, hogy az Art. 125. § (2) bekezdése értelmében az adóhatóság állapítja meg – a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével – a helyi adókat (kivetéses adózás). A kivetéses adózásról az Art. 25.§ (1) bekezdés c) pontjában a jogalkotó akként rendelkezik, hogy az adómegállapítás e fajtájában az adót az adóhatóság bevallás alapján, kivetéssel állapítja meg. Mindezekre tekintettel a felperesnek törvényi kötelezettsége a bevallás benyújtása, és ezt követően kerül sor az önkormányzati

adóhatóság részéről az adó kivetésére. A felperes a perbeli ingatlanok tekintetében bevallási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget, csak a telekadó tekintetében nyújtotta be

5

bevallását a [REDACTED] ingatlan tekintetében, a további adónemek és másik ingatlan vonatkozásában törvényi kötelezettségének nem tett eleget. Az Art. az önkormányzati adóhatóság részére kötelező, az adóalanyok adóbevallás benyújtására történő felhívást/felszólítást nem ír elő. A bevallás/bejelentés benyújtása az adóalany jogszabályi kötelessége, ennek önkéntes jogkövetés útján kell eleget tennie. Erre tekintettel a felperes ezen kifogása nem volt alapos.”

Álláspontom szerint a Kúria ítélete teljes mértékben megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, miszerint a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog abszolút, azaz korlátozhatatlan (3223/2018. (VII.2.) AB határozat).

A 3124/2015. (VII.9.) AB határozat álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen nem azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy **a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el és arról érdemben végrehajtható határozatával végérvényesen döntsön.**

A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszonkereset valamennyi eleméről.

Tehát a Kúriának döntenie kellett volna az adóbírság kérdésében is.

Igen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az általam előadottakra tekintettel szíveskedjék a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.30.526/2018/49. számú ítéletét és a Kúria Kfv.I.35.578/2019/8. számú ítéletét megsemmisíteni, mert azok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, ezért az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelme következett be, melynek folytán mindkét általam megsemmisíteni kért bírói ítélet miatt pervesztes lettem.

Budapest, 2021. február 04.

Képv.

Dr. Gáspár Rudolf
ügyvéd

P

E

Tisztelettel:

[REDACTED]
indítványozó

adóhatóság részéről az adó kivetésére. A felperes a perbeli ingatlanok tekintetében bevallási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget, csak a telekadó tekintetében nyújtotta be

5

bevallását a [REDACTED] ingatlan tekintetében, a további adónemek és másik ingatlan vonatkozásában törvényi kötelezettségének nem tett eleget. Az Art. az önkormányzati adóhatóság részére kötelező, az adóalanyok adóbevallás benyújtására történő felhívást/felszólítást nem ír elő. A bevallás/bejelentés benyújtása az adóalany jogszabályi kötelessége, ennek önkéntes jogkövetés útján kell eleget tennie. Erre tekintettel a felperes ezen kifogása nem volt alapos.”

Álláspontom szerint a Kúria ítélete teljes mértékben megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, miszerint a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog abszolút, azaz korlátozhatatlan (3223/2018. (VII.2.) AB határozat).

A 3124/2015. (VII.9.) AB határozat álláspontja szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen nem azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy **a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el és arról érdemben végrehajtható határozatával végérvényesen döntsön.**

A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszonkereset valamennyi eleméről.
Tehát a Kúriának döntenie kellett volna az adóbírság kérdésében is.

Igen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az általam előadottakra tekintettel szíveskedjék a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.30.526/2018/49. számú ítéletét és a Kúria Kfv.I.35.578/2019/8. számú ítéletét megsemmisíteni, mert azok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, ezért az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelme következett be, melynek folytán mindkét általam megsemmisíteni kért bírói ítélet miatt elvesztes lettem.

Budapest, 2021. február 04.

Tisztelettel:

Képv.

Dr. Garay Rudolf
ügyvéd

[REDACTED]
indítványozó